

Els estudiants valencians no volen fer d'esquirols davant la resta de l'estat.

se com «la nova Coordinadora». El cap de setmana, finalment, s'ha avançat molt en la seua constitució.

A més, per primera vegada els estudiants d'ensenyament mitjà han rebut el suport dels universitaris, concretats en el BEA, absents d'anteriors mobilitzacions segons uns a causa de la crisi oberta al seu si i, segons uns altres, perquè els membres de l'anterior Coordinadora impediren la seua presència.

Dimecres, començaven les gestions en diverses facultats del campus de Blasco Ibàñez en vistes a celebrar una assemblea de districte que tingués com a

punt principal de l'ordre del dia la solidaritat amb els estudiants de BUP i FP. Divendres al matí, universitaris i batxillers s'aplegaven en una reunió a la Facultat d'Econòmiques, a la qual eren convidats també els professors

ENSENYAMENT MITJÀ, ¿QUI RESPECTA ELS PACTES?

Encara la protesta

Els estudiants de València podrien tornar a reactivar la protesta de l'ensenyament mitjà si prospera la creació d'una nova Coordinadora d'Estudiants de BUP i FP.

Una reactivació que els tornaria a unir a la resta d'estudiants de l'estat.

DOMENEC UMBERT

DOMENEC UMBERT

Vicent Partal

La setmana passada, els estudiants valencians d'ensenyament mitjà i formació professional despertaren del son del pacte. Vint centres es reunien dilluns per impugnar els acords signats entre la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència i l'anterior, i representativa, Coordinadora. Dijous, ja eren seixanta els instituts adherits a la que començava a conèixer-

d'institut, un altre dels sectors que posa en la picota al diputat per València i ministre d'Educació.

«Que isquen trenta mil manifestants al carrer no vol dir que els trenta mil presten suport a la Coordinadora; vol dir que estan d'acord amb les reivindicacions, les quals encara no estan satisfetes». Aquesta és l'opinió de dos membres de la nova coordinadora pertanyents a l'Institut Isabel de Villena de València, quan se'ls qüestiona la seua representativitat. Però una

manifestació convocada a principis de la setmana passada per protestar pels fets de Madrid no havia estat precisament un èxit pel que feia al nombre de manifestants. Ells adueixen que això no significa res i que les mobilitzacions es reprendran en la mesura en què els distints centres vagen coneixent el contingut exacte dels pactes signats en l'edifici del carrer de Campanar. Una opinió de la qual el conseller Ciprià Ciscar discrepa. Ciscar diu que ja s'ha acostumat al fet que la notícia siga el fet anormal i en aquest sentit sap que és més notícia la mobilització d'un o dos instituts (els del Camp de Morvedre o Massamagrell, per exemple, que realitzaren petites manifestacions) que el retorn a les aules de la majoria: «Hi ha dos-cents instituts en la Comunitat Valenciana i 200.000 alumnes; que se'n traga el percentatge», demanava dimecres passat. El que cal veure, ara, és si l'organització dels estudiants en una nova coordinadora prospera o no i si aquests tornen a envair els carrers.

«Així, deixariem de ser els esquirls», comenten dolguts alguns d'ells. «El govern i la premsa han volgut presentar el pacte com una cosa positiva feta des de València. No pensen igual els estudiants de la resta de l'estat, quan els presenten el nostre cas com a una incitació a deixar de lluitar». Segons la nova Coordinadora, l'anterior fou refrendada perquè ella era la que havia aconseguit posar en marxa el moviment. De pactar, però —asseguren—, ningú no en parlà i després del pacte, ningú no en fou informat. I si la Conselleria, i òbviament els membres de l'anterior Coordinadora, consideren vàlids els acords, des de la nova es llança una acusació: «no ens han donat res més del que ja tenien previst».

A aquesta acusació el conseller Ciscar ha respost rotundament, afirmant: «No podem donar res que prèviament no estiga previst en les partides pressupostàries», i deixant entendre que, en realitat, el fet important són els compromisos adquirits fins l'any 1989 i consistents en augments graduals fins a duplicar les quantitats acordades per a enguany. Per exemple, duplicar el 33,26 per cent d'augment de les despeses de funcionament dels instituts o l'increment fins un 30 per cent de les beques a concedir als estudiants menys afavorits. Unes concessions que són contestades pels sectors descontents dels estudiants, que afirmen que tots els increments ja estaven previstos i que en alguns casos

són inclús menors dels límits marcats en l'actual pressupost per la mateixa Conselleria. Respecte al fet que les millores s'incrementen al llarg dels anys vinents, es mostren escèptics: «Ja veurem què fan l'any que ve. Si ningú no els pressiona, ni recordaran les seues promeses».

Com a contrapartida, anuncien per a aquesta mateixa setmana mobilitzacions que serviran, en definitiva, per a mesurar si la seua representativitat és o no és la que s'atorguen. Si aquestes fossen importants, significaria un colp fort a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, que no ha dubtat a qualificar les negociacions anteriors com a «molt destacables i mostra da-

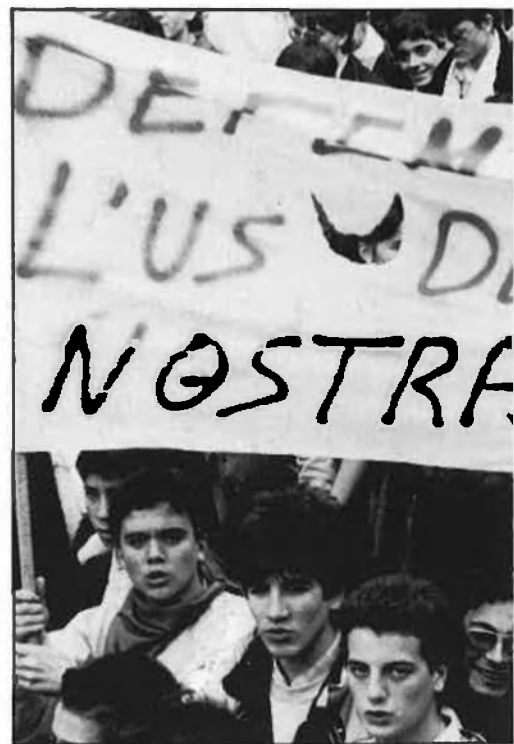
Dalt, Conselleria de Cultura de la Generalitat valenciana. A la dreta, manifestació a Barcelona.

vant la resta de l'estat de capacitat de diàleg i negociació». Si no ixen els estudiants al carrer, serà, en canvi, la confirmació d'un important gol polític a favor de l'ex-alcald de Picanya.

I la resta, a seguir la marxa

Mentrestant, al Principat i les Illes les mobilitzacions han seguit en la mateixa tònica de les setmanes anteriors i en consonància a les de la resta de l'estat.

Els dos fets més destacables han estat, d'una banda, les ofertes «saboroses però insuficients» del ministre Maravall i l'aparició —o l'agreujament— de fets violents, principalment en la Plaça de Sant Jaume de Barcelona i davant el Palau de la Ge-

neralitat. Fets que han motivat detencions i actuacions, particularment criticades, dels mossos d'esquadra. Així, dimecres passat eren detinguts 48 joves, alguns dels quals no foren identificats com a estudiants, i foren alliberats al llarg de dijous i divendres. Les detencions provocaren les protestes de distints companys dels joves detinguts, que arribaren inclús a tancar-se en ajuntaments, exigint el seu alliberament.

Pel que fa a les negociacions amb el Ministeri, aquestes continuaven dilluns dia dos, però hi havia poques esperances que derivassen en un acord definitiu. Segons la Coordinadora d'Estudiants d'Ensenyament Mitjà, no era previsible que s'arribàs a un acord, des del moment en què «les propostes del ministre són molt limitades i no contenen cap avanç significatiu». Entre d'altres, es denunciaven com a mancances de l'oferta ministerial les quasi nul·les referències a temes com ara els drets dels estudiants (estatut de l'estudiant, dret a manifestació i vaga, a la informació...) la participació dels estudiants en la reforma de l'ensenyament mitjà, la qualitat de l'ensenyament (un punt especialment oblidat pel Ministeri, segons fonts estudiantils: «no es plantegen la reducció d'alumnes per aula ni l'avaluació conjunta alumne-professor, ni el reciclatge del professorat o l'establiment d'un sistema educatiu propi...») i «la parauleria» usada al voltant del tema de la selectivitat, que els estudiants denuncien «que no ha estat tractat a

Objectiu Maravall

Aquest mes de febrer pot posar el ministre Maravall entre les cordes, si es confirma la continuïtat de la vaga dels estudiants i s'hi afegeix la dels professors públics d'ensenyaments mitjans, amb el suport de distints estaments universitaris.

J. Castelló

Per a aquests dies, representants de sindicats —tret de la UGT— i de la Coordinadora d'Ensenyances Mitjanes d'arreu de l'estat han decidit una mobilització general que es concreta en la convocatòria d'una vaga, encara indefinida, que començarà aquesta mateixa setmana.

A les noves mobilitzacions dels estudiants, ara a l'espera de concretar pactes i negociacions, podria afegir-se una llarga vaga que abraçaria ensenyances mitjanes i bàsiques si sindicats i Coordinadora arriben al pacte. Com aquell qui diu, només faltaria l'atur entre els empleats del Ministeri per parilitzar tot el sector de l'ensenyament, ja que unes jornades d'aquestes característiques també podrien comptar amb el suport des de la Universitat.

Els dies 27, 28 i 29, convocats per la Coordinadora d'Ensenyances Mitjanes i amb la passivitat dels sindicats, que no van prestar suport a la iniciativa, però que tampoc no la van desconvocar, un seixanta per cent dels professors de BUP de l'ensenyament públic arreu de l'estat van fer vaga com a protesta davant la negociació del Ministeri amb els sindicats UGT i CCOO —després només UGT— del projecte d'Estatut del Professorat. Una protesta que també incloïa l'addicional quinzena de la Llei de la Funció Pública, on es tracta de la jerarquizació dels funcionaris.

Segons fonts de la Coordinadora, a Barcelona van parar 2.000 professors de BUP i, a València, 1.500 també de BUP, i 300 de Formació Professional. Les xifres, facilitades segons una distribució provincial, contemplaven també aturs importants en altres zones del nostre país.

Aquest cap de setmana, representants de tot l'estat de la Coordinadora a Madrid van valorar positivament els resultats obtinguts i prepararen les noves convocatòries, les quals ja

compten amb el suport inicial de CCOO de l'Ensenyament i del Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament, al País Valencià.

El text de l'Estatut del Professorat que ara el Ministeri reconsidera només amb UGT, segons la Coordinadora, estableix una retribució distinta a professors que realitzen la mateixa faena, no els contempla l'homologació amb la resta del funcionariat, imposa una estructuració jeràrquica fèrria i arbitrària, on comptarà la lliure designació per part de l'administració, amb criteris tan particulars com el fer d'haver observat «bona conducta», no assegura els necessaris augmentos en els pressuposts destinats a l'educació i suposa la pèrdua de l'estabilitat laboral per part dels actuals professors interins i contractats.

Davant aquest projecte, la Coordinadora exigeix eleccions sindicals amb llistes obertes per centres, abans de prendre qualsevol decisió, i la retirada del text i de l'article addicional 15 de la Llei de la Funció Pública.

Exigències que feien seues en un comunicat distribuït al final de la setmana passada Comissions Obreres i el Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament, que assenyalaven que poden sumar-se, aquesta vegada decididament, a la protesta si es fa amb criteris unitaris i generalitzadors, és a dir, si contempla igualment l'EGB.

Representants de la Coordinadora han acudit a distintes assemblees a la Universitat per demanar el suport universitari. Si tot aquest moviment qualla, malgrat els acords amb UGT, el ministeri de Maravall es veurà al davant d'una protesta quasi global en tots els sectors durant les pròximes setmanes.

Perquè els representants de la Coordinadora i dels distints sindicats ja veuen segur que després de la negociació del text amb la UGT, el Ministeri només hi introduirà algunes esmenes petites que no afectaran en res l'esperit global del projecte.

fons». La reivindicació de l'ús i l'ensenyament en català també fou plantejada al Departament de Cultura de la Generalitat a Barcelona, com una de les reivindicacions encara insatisfetes de l'alumnat.

Un últim punt de discussió se centra en la necessitat o no de continuar amb les mobilitzacions al carrer. Així, hi ha sectors d'estudiants que exigeixen continuar fins que s'aconsegueixca un pacte en condicions amb el Ministeri, i d'altres que creuen que seria positiu per a la imatge del moviment un retorn puntual a les aules, mentre tenen lloc les negociacions per tal de tornar a ocupar els carrers com a darrer recurs, si aquestes no fructifiquen.

Les espases, doncs, segueixen en l'aire, i la dinàmica de la contestació juvenil podria incrementar-se inclús si els estudiants de València impugnen l'acord amb la Conselleria d'Educació. Un últim factor no s'ha de perdre de vista: la creixent politització de les mobilitzacions, que podrien desembocar en una contestació oberta a la política social del PSOE. Una politització —definida des de l'esquerra— que podria encara crear més problemes amb els grups d'extrema dreta que, des de l'inici de les manifestacions, parasiten el moviment a la recerca del moment de la seua intervenció contra «la manipulació marxista» o «el català». Uns agitadors denunciats pels estudiants i que en alguns casos —com ara a Mallorca— són inclús ex-alumnes expulsats per la seua conducta dels instituts. □